

Ketkä Jeesus autuaiksi,
armon lahjan arvoiksi
sanomassa Vuorisaarnan
luonnon kirkossa julisti?
Saavat köyhät hengeltänsä,
murheelliset lohdutuksen,
voiman uuden, elvyttävän.
Luonne maltin hallitseva
voittavi vihapuheisen,
sotaa, riitaa haastavaisen

Mitä hurskaus parahin
pyhän hengen palvelijan?
Suola hän maailman sokean,
sanan leipää tarjoava,
valon tuoja, lämmön suoja,
rauhan puolesta puhuva,
lähimmäistä armahtava
usein vainoa kokeva.

Turman tuoja maailmassa
mammonan manala kurja,
rahan voiman valta suuri:
sairas markkinamania,
voiton väärän maksimointi,
koron kiskonta katala.
Aarre kellä taivahassa
onnekkaampi orjaa tuota
materian palvojata,
usein köyhää hengeltänsä.

Hedelmistä puun sä tunnet,
tunarin taas toimistansa,
pyhän hengen palvelijan
töistä rauhan, rakkauden.
Lähestyvät lammaskatsein
profeetat petollisimmat,
vihamiehet vilpilliset,

sudenkaltaiset, katalat.

Turha palvelus Jumalan,
kirkkomatka kiistamielen:
vihakielen, herjamielen
ennen riidan ratkaisua,
solvauksen sopimista.
Paha ei parjaten parane,
voitetaan se vain hyvällä.

Veljen virhettä vakoova,
toista syyttä syyllistävä,
nipottaja nurkukatse:
petostensa peittelijä,
paheittensa piilottaja.

Parempi rukous, pyyntö:
puhuttelu Korkehimman
huonehessa hiljaisuuden
eikä kiitosta keräten
pyhyyttänsä peilaellen
kansan katseiden edessä
nä ytellen vain hurskautta.